

LIMHÄA 27 juli

Under Pell Algot Erikssons ledning drog ett 15-tal personer upp för den branta ostslutningen mot den märkliga växtplatsen Limhäa. Gruppen bestod mest av ortsbefolkning som inte var medlemmar i botaniska sällskapet.

De arter som man speciellt kan finna är arter som är bundna till den diabas-påverkan som är i området. Redan på väg upp såg vi en rik flora i kanterna av de hyggen vi passerade. Slätterblommorna stod vackert i fuktiga stråk.

I den öppna skogen kring några mindre berglodytor fick vi se bl a kransrams, trolldruva, kattfot, nattviol, mosippa. Arter som ska finnas är sötvedel och jungfrulin, men dem kunde vi inte finna. Matsäcken intogs från toppen av berget med en enormt vacker utsikt över Västerdalälvens dalgång.

Som utböling i gänget var det nya namn på de flesta växterna som Pell Algot angav, (det var varken de svenska eller de vetenskapliga namnen). En snabb genomgång av lavfloran gav inget speciellt mer än en mindre förekomst av violettgrå tagellav (på gran) i norra delen av berget. Nedfarten gick över stora, vida föryngringsytor som till synes mest bestod av piprör.

JAN-OLOF HERMANSSON

